U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **X. N. N.,** zastoupeného opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům, a dále zastoupeného JUDr. Jiřím Cehákem, advokátem se sídlem Nový Bor, Gen. Svobody 788, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 Az 5/2007, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2007, č.j. OAM-10-55/LE-BE03-BE01-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2007, č. j. 48 Az 5/2007 – 18,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 2. 2007, č.j. OAM-10-55/LE-BE03-BE01-2007. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). (Pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“ a termín „překážka vycestování“ pojmem „subsidiární ochrana“.)

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením ze dne 24. 7. 2007, č. j. 48 Az 5/2007 - 37, krajský soud stěžovateli ustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupcem JUDr. Jiřího Ceháka, advokáta se sídlem Nový Bor, Gen. Svobody 788. Týmž usnesením krajský soud vyzval zástupce stěžovatele, aby doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody v souladu s ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Pokus o doručení tohoto usnesení stěžovateli na jím uvedenou adresu – ZZC B. – J., B. B. – byl učiněn na tuto adresu dne 27. 7. 2007, zásilka byla uložena do dne 13. 8. 2007, vrátila se však

krajskému soudu zpět s tím, že adresát se na uvedené adrese nezdržuje. V databázi Ministerstva vnitra i telefonním rozhovorem se zaměstnankyní ZZC B. bylo zjištěno, že stěžovatel byl naposledy hlášen k pobytu na adrese ZZC B. – J., B. B., odešel 30. 7. 2007 a jeho další pobyt není znám. Zástupce stěžovatele vyrozuměl krajský soud o tom, že nemůže navázat kontakt se žalobcem, neboť se tento nezdržuje v místě hlášeného pobytu; bez součinnosti se žalobcem pak zástupce označil doplnění kasační stížnosti za nemožné. Fotokopie dokladu neúspěšného pokusu doručení doporučeného dopisu advokáta stěžovateli ze dne 2. 8. 2007 na jedinou známou adresu – ZZC B. – J., B. B. – je součástí soudního spisu.

Jelikož je stěžovatel neznámého pobytu, byla mu usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6. 8. 2007, č. j. 48 Az 5/2007 - 42, podle ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně podle ust. § 64 s. ř. s. k ochraně jeho práv ustanovena opatrovníkem Organizace pro pomoc uprchlíkům se sídlem P. 7, V. 24. Usnesení nabylo právní moci dne 23. 8. 2007.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není známé; tato skutečnost přetrvává od srpna roku 2007 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil rovněž z internetové databáze žalovaného. Bylo tedy konstatováno, že stěžovatel je neznámého pobytu, a k ochraně jeho práv mu byl krajským soudem ustanoven opatrovník. Nejvyšší správní soud poté v souladu s § 33 písm. b) zákona o azylu usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; jelikož však s ohledem na neznámý pobyt žalobce nebylo možné provést úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, Nejvyšší správní soud o odměně advokáta za řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu